
Představujeme Vám

PROF. MUDr. VÁCLAV TOŠOVSKÝ, DrSc.

K významným osobnostem naší farnosti patří pan prof. MUDr. V. Tošovský, doktor lékařských věd, emeritní přednosta kliniky dětské chirurgie Fakulty dětského lékařství UK v Praze. Narodil se 1. července 1912 v Proseči u Skutče, kde jeho otec učil. Studoval na gymnáziu ve Vysokém Mýtě, po maturitě se zapsal na Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy, kde promoval v roce 1936. Po prezenční vojenské službě přichází do České dětské nemocnice v Praze, stává se asistentem ortopedické kliniky proslulého ortopedického chirurga profesora J. Zahradníčka a přechází pak do dětské nemocnice na Karlov. Postupně je zde jmenován primářem, docentem, doktorem věd, profesorem a přednostou kliniky, kterou vede deset let. Po rozdělení Dětské nemocnice mezi tehdejší Fakultu všeobecného lékařství (FVL) a nově vznikající Fakultu dětského lékařství (FDL) se stává pan profesor členem pedagogického sboru této nově vzniklé fakulty. Na počátku 70. let pomáhá přestěhovat kliniku do Motola a po odchodu z ní pracuje na Fakultní poliklinice. V popředí jeho zájmu byly zejména náhlé příhody bříšní, zvláště na vrozeném podkladě, novorozenecká chirurgie, traumatologie, především zlomeniny a vrozené anomálie centrální nervové soustavy.

Prof. Tošovský poznal nejvýznamnější pracoviště dětské chirurgie v Evropě i ve světě. Vydal kolem dvaceti odborných knih, z nichž nejvýznamnější jsou dnes už klasické *Náhlé příhody bříšní u dětí*, dále *Apendicitis u dětí*. V knize *Dětské zlomeniny* přináší se spoluautory zásady moderní léčby s ohledem na remodelaci úchylek a iritaci vzrůstu. Těžko lze vyčíslit, kolik dětí uchránila tato monografie před zbytečným operováním. Další významnou monografií doktora Tošovského a jeho spolupracovníků je *Neonatal Surgery (Novorozenecká chirurgie)*. Jeho knihy byly oceněny řadou cen. Napsal také dva beletristické romány – *Ve trpytném moři* je Kréta a příběh o Františku C. Opitzovi, který jako první v Praze použil éterovou anestézii, a to za necelých šest měsíců po prvně použité anestézii v Bostonu. Pan profesor Tošovský je členem rady světových lékařských odborných společností dětských chirurgů a ortopedů a jeho dílo bylo kromě jiného doma i ve světě oceněno také několika medailemi. Ke své rozsáhlé publikační činnosti přidal v roce 1990 knihu vzpomínek *Padesát let chirurgem*, kterou vydala Univerzita Karlova, vydavatelství Karolinum.

Pan profesor Václav Tošovský bydlí téměř symbolicky nedaleko Lékařského domu v Sokolské ulici a můžeme ho potkávat během velkých církevních svátků v našem chrámu sv. Ludmily a v poslední době o nedělích spíše v chrámu Panny Marie a sv. Karla na Karlově.

Pro čtenáře našeho farního občasníku *Ludmila* jsme se ho zeptali na význam křesťanské víry pro jeho osobní, rodinný i profesní život. Při setkání jsme obdivovali velkou skromnost, laskavost i neméně ohromný smysl pro humor – vlastnosti typické pro mimořádné osobnosti, jaké jsme měli příležitost potkávat spíše v generaci našich rodičů. Pan profesor nám pomohl svým vlastním vyznáním, které nazval **VĚŘÍM**.

Nejútlejší dětství jsem prožíval v malém městečku Proseči u Skutče, kde babička vdova měla krásnou nízkou roubenou chalupu s vysokou šindelovou střechou, aby se tam vešlo na zimu hodně sena. Otec učil a s matkou pomáhal babičce hospodařit. Hluboká víra bez nejmenších pochyb byla samozřejmostí, k čemuž přispívala i výuka náboženství. Ani na gymnáziu

v sousedním městě se neobjevily žádné pochybnosti. Přispěl k tomu i náš učitel náboženství prof. Štětina, který rád zabíhal do přírodních věd i do historie. První náraz přišel na univerzitě. Hned v 1. roce medicíny: vývojová Darwinova teorie a domněnka Haeckelova, že vývoj jedince je jenom zkrácený vývoj druhu (= ontogeneze je zkrácená fylogeneze). Než jsem se později dostal k článku souhrnně vysvětlujícímu Darwinovu teorii, která ve své podstatě vůbec neodmítá stvoření (doporučuji zde vynikající knihu Slavomíra Ravika: „Bůh žije“), vyložila mně celou problematiku moje prostá, hluboce věřící prosečská babička: „Pamatuj si, hochu, že věda se může mylit, ale ne Písmo svaté.“ O sžiravou kritiku domněnek Haeckelových se postaral už v roce 1919 náš Karel Čapek. Haeckela pokládá za myšlenkového demagoga a svůj článek končí slovy: „Rozhodně potřebuje lidstvo ke svému životu víry niternější a morálnější podklad než surogát, který mu dala z kritických cest zbloudilá přírodní věda.“ Z hlediska přírodovědeckého podal zdrcující kritiku Haeckelova díla anatom E. Blechschmidt z Göttingen. A tak trhliny – lépe řečeno trhlinky – mé víry se snadno zacelily. Přispěly k tomu i pitvy. Mrtvola není nic krásného a natož mrtvola rozpitvaná. Různé myšlenky napadají člověka: co zbylo z člověka, který se ještě nedávno radoval ze života, měl někoho rád, někdo měl rád jeho? Měl různé plány, třeba vykonal mnoho dobrého. Ale možná i zlého. A teď skončil. A zbytky z něho skončí v jámě hrobu anebo v peci krematoria – ale jinak NIC, NIC, NIC. Takhle bezúčelně by měl skončit lidský život? Jak radostná je naproti tomu zvěst: „. . . ani oko nevidělo. . . .“

takové náboženské výchově doma prohlásil jeden z mých synů: „Ach táto, já bych měl tolik nápadů, jak nakrást peníze. A nikdo by mne nenachytil, ale když to nesmím. Přišel by trest shůry.“ A i to je důvod, proč věřit!

Musíme dodat, že pan profesor vychoval se svou paní Emou šest dětí, žádné z nich víru neztratilo a zásady desatera Božího přikázání jim přitom významně pomáhaly.

Setkání s panem profesorem a jeho paní Emou bylo velmi příjemné a přes relativně vážná témata optimistické a veselé. Přejeme jim oběma co nejlepší zdraví, hodně radostí z dorostu a osobně se těšíme na další příležitost k setkání.

Víru mně pomáhalo utvrzovat i lidské utrpení. Proč stůňou nevinné děti? Proč nejenom stůňou, ale někdy i umírají? Na to neodpoví žádná lidská „sebevznešenější“ filozofie. Na to odpoví jenom víra.

A ještě dvě poznámky musím dodat. Kdo žije podle své víry, velice si zjednoduší a usnadní život. Ne, že by byl bez trápení, neúspěchů a bolestí. Ale všeho toho je méně a dá se to přežít.

A druhá poznámka platí výchově dětí. Nikdy není snadná a často se zdá až k zbláznění neúspěšná. Ale přesto je s vírou snadnější a nějaký ten kořínek zapustí, aby vykvetl třeba až za řadu let. A až se vás vaše dítě bude ptát – a děti se ptají často, a my jim **musíme** odpovídat – máte snadnou odpověď: „Protože Bůh dobré odměňuje a zlé trestá“. Jednou při

Ludmila

Zpravodaj římskokatolické farnosti sv. Ludmily na Král. Vinohradech

Číslo 4

Občasník

Vychází 15. června 2003

Poslání naší farnosti:

Chceme být otevřeným a živým společenstvím, které je tu pro všechny.

Duch a naše slabost

Dosílám vám tento poslední pozdrav před prázdninami, kdy se „Ludmila“ nakrátko odmlčí, abyste si mohli i vy, milí farníci a návštěvníci farnosti sv. Ludmily, zaslouženě oddechnout a nabrat síly do nového snažení.

Jak pravil kdysi náš převor v klášteře, prázdniny v duchovním životě však neexistují. A tak vás v době po Letnicích povzbuzuji i já, aby oheň Ducha Svatého v nás stále jasně hořel. Jak se však vyrovnat se slovy apoštola Pavla v listu Římanům? „*Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkaním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle*“ (Ř 8,26n). Ze zkušenosti víme, že tomu tak skutečně je. Proto potřebujeme Ducha jako pomoc v naší slabosti!

A za co se modlit? Nejbližším zkušebním kamenem našich místních církví bude Plenární sněm katolické církve v ČR. Je to příležitost

zapojit se do dílny Ducha Svatého, který nás vede touto neklidnou a rychle se měnící dobou, aby naše svědectví bylo věrohodné a autentické. Za to se máme modlit. A také za naši farnost, aby byla skutečně tím, co stojí jako motto na začátku letošních čísel „Ludmily“ – být živým a otevřeným společenstvím pro všechny. Je to úkol na delší dobu, ale od toho jsme tu.

Nikdo nás nezbaví odpovědnosti za úkol a místo, které vytváříme v současné společnosti na Vinohradech a jinde. Přestože víme, jak jsme slabí, tak nás podepírá vědomí, že na to nejsme sami. Duch sám se za nás přimlouvá. . . Ať nás naplní ne živelností, ale pravým apoštolským zápallem, jako kdysi na počátku ten malý hlouček věřících apoštolů. To vám přeje a na všech cestách žehná vás

P. Gereon.

Benefiční koncert pro Farní charitu

14. května proběhl v chrámu sv. Ludmily Benefiční koncert pro Farní charitu sv. Ludmily. Účinkovaly Pražský dětský sbor a Smišený sbor rodičů a přátel PDS pod vedením svého zakladatele a sbormistra p. Staška.

Koncert proběhl v pěkné atmosféře. Kostel byl naplněn natolik, že mnozí museli stát. Posluchačům to však nevadilo, neboť si odnesli krásný umělecký zážitek. Zhodnocení koncertu po hudební stránce si můžete přečíst v novinách OÚ Prahy 2.

Výtěžek koncertu (7 414,-Kč) je určen pro děti a mládež, pro jejich kulturní, sportovní a osobnostní rozvoj. Co s touto činností má společného charita? Charita má být vždy tam, kde je něčeho nedostatek, a to nejen hmotný.

Caritas znamená láska a té je kolem nás vskutku nedostatek. Chceme děti seznamovat s tím, že láska má provázet veškerou lidskou činnost, a šířit v dnešní době téměř kacířskou myšlenku, že nikdy nebylo, není a nebude ve světě všechno „super“. Že to, co super není, je též láskyhodné, že nedílnou součástí lásky je sebeobětování a touha rozdávat se pro druhé. Pokud toto někdo okusí, v jeho duši a srdci se usídí klid, mír a radost, jakou nedokáže vyvolat žádná droga. A jistě pak mnozí najdou cestu k lásce absolutní, nejvyšší, jež se pro nás obětovala na kříži.

Bohu díky *Miroslava Hokynářová, Farní charita*

Vysoko nad zemí, hluboko pod nebem

leží nádherné moravské poutní místo Svatý Hostýn. Tato mariánská svatyně nás, 25 poutníků od sv. Ludmily, večer v pátek 23. května přivítala až posvátným tichem a klidem. Vložili jsme svá zavazadla v poutním domě a vydali se rozjímat nad zastaveními jedné ze dvou křížových cest ve volné přírodě. Během pobožnosti se již setmělo, takže poslední zastavení zahalila tma. Vraceli jsme se po cestě kolem krásně osvětlené baziliky a nesli v sobě hluboký zážitek z putování po tajemstvích Kristova utrpení. Den jsme zakončili modlitbou nešpor v krásné kapli našeho poutního domu.

Druhý den ráno hned po probuzení za ptáčího zpěvu jsem se už už nemohla dočkat, až zase spatřím líbeznou tvář sochy Panny Marie Svatohostýnské. Po mši svaté byl čas k poděkování za všechny milosti a dary, které jsme v uplynulých měsících obdrželi, a k prosbám o další pomoc. Měli jsme také příležitost „umýt“ své duše. Loučení se Sv. Hostýnem

bylo těžké, nikomu z nás se odtud nechtělo.

Cestou zpět jsme se zastavili na dalším úžasném poutním místě, Svatém Kopečku u Olo mouce. Nad krásou tohoto místa nám srdce zaplesala radostí, kterou jsme vyjádřili zpěvem litanií a písní Máti Páně přesvatá. Také jsme vzpomínali na slavné: „Otče, Svatý Kopeček plný je Tvých oveček!“

Když jsme nastoupili do našich dvou mikrobusů, zpívali jsme různé písně z kancionálu a modlili jsme se svatý růženec. Tím jsme také zaháněli smutek z končící pouti.

Domů jsme se vrátili občerstveni a obohaceni o nová poznání, protože taková pout opravdu lidi sblízuje a mohou se lépe poznat. O tom, že Panna Maria poutím žehná, jsme se mohli stoprocentně přesvědčit díky nádhernému počasí, které provázelo celou naši pouť.

P.S. Pěkné fotky z pouti budou k nahlédnutí na nástěnce v kostele. *Magdaléna Mašlaňová*

RODINNÁ KATECHEZE DĚTÍ VE SVĚTLE KRISTOVA PŘÍKLADU

Knapsání tohoto článku, který se týká přípravy dětí ke svátostem a jejich uvádění do křesťanského života, mě inspirovalo svědectví jedné ženy z farnosti svatého Baudolina v Itálii. Před pár lety Italská biskupská konference schválila nový katechetický přístup k výchově dětí. Hlavní zodpovědnost za výchovu dětí ve víře byla přenesena z katechety na rodiče, a to v duchu slibu, ke kterému se rodiče zavázali, když žádali o křest svého dítěte. Cílem těchto katechezí je překonat oddělený (schizofrenní) život „v kostele“ a „doma v každodenním životě“ a pomoci k prožívání rodinných problémů ve světle Božího Slova a společně s církví. Nejedná se o klasickou výuku náboženství podle katechismu. Vychází se z toho, že základ každé výchovy je v rodině, kde nejdůležitější formou výuky je vlastní příklad rodičů, jejich osobní svědectví Slova. Rodiče doma s dětmi také pravidelně čtou příslušné nedělní evangelium a společně s nimi rozjímají nad daným textem. Na této cestě jim pomáhá církev a farní společenství. Na každý týden mají rodiče pro své děti připravenou jednu otázku, kterou s nimi probírají a společně prožívají danou liturgickou dobu. Samozřejmě i dětem je vyhrazeno jednou či dvakrát za měsíc setkání na faře s knězem či katechetou. Společně rozebírají otázky, na které při hledání Pána Ježíše nedostaly doma uspokojivou odpověď. Vyrcholením takových týdenních katechezí je nedělní mše svatá. Příprava rodičů na tyto rodinné katecheze se odehrává jednou týdně na faře, kde společně s knězem či katechetou a pastoračními spolupracovníky rozjímají nad nedělním evangeliem příštího týdne. Tím lépe pak mohou odpovídat na zvidavé otázky svých dětí či naopak povzbudit jejich zájem o identitu Ježíše Krista. Tolikrát se ukazuje,

jak děti dovedou být apoštoly pro své rodiče nebo kamarády. Často se totiž stává, že právě děti svými otázkami přivádějí rodiče stále blíže k Bohu a křesťanským pravdám. Tak se paradoxně katecheze dětí může obrátit i v katechezi rodičů.

Děti bývají mimořádně vnímavé k tomu, co jim řekneme o Ježíšovi. „Nechte děti přijít ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří nebeské království“, říká sám Ježíš (Mt 19,14). Rodiče mají napomáhat přivádět děti do společenství s Ježíšem. A to je stále víc zavazuje poznávat Slovo a zúčastňovat se mši svatých ne „z povinnosti dobrého křesťana“, ale z potřeby a hladu po Božím Slově a svátostech. Vyvstává tak naléhavější potřeba znalosti Pisma a modlitby. Vzorem, jak katechizovat doma, je samotný Ježíš. Říká: „Kdo se poníží jako dítě, ten je v nebeském království největší. A kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá. Kdo však jedno z těchto maličkých... svede ke hříchu, pro toho by bylo lépe, aby mu byl pověšen na krk mlýnský kámen a aby byl potopen do mořských hlubin... Varujte se, abyste nikým z těchto maličkých nepohrdali. Říkám vám: jejich andělé v nebi stále hledí na tvář mého nebeského Otce.“ (Mt 18,4-6,10) Málo platné je pak sebelepší vzdělání, schopnosti, znalosti a dovednosti. V katechezi tak chybí to nejdůležitější – láskyplný příklad každodenního života. Vždyť láska Boží je nám vlita do srdce skrze Ducha svatého. Písmo svaté říká: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými... měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládal všecko, co se může vědět... ale neměl lásku“, nebylo by to všechno k ničemu. Úspěšná katecheze je možná jen v lásce, když bereme vážně Kristova slova a své sliby.

Informace – aktuality

Farní dětský den se bude konat 22.6. (neděle) po mši sv. od 12:00 v Riegrových sadech. Pro děti jsou připraveny zajímavé soutěže a následně interaktivní divadelní představení v sálu Arcibiskupského gymnázia. Akce bude provázet piknik z vlastních zásob, prosím přineste, co uznáte za vhodné. Při-

hlašte se co nejdříve v zákristii, neboť akce se bude konat jen za dostatečného zájmu farníků.

V pátek 11.7. po mši v 16:30 zveme farníky a zájemce na **koncert skupiny Pa-prsky** (vstupné dobrovolné; možnost zakoupení MC a CD).

Pastorační nabídka

Bohoslužby v našem kostele:

NE : 9:00[†], 11:00, 16:30

PO a ÚT : 16:30

ST a ČT : 6:30, 16:30

PÁ : 7:30*, 16:30

SO : 16:30

[†] každou první neděli v měsíci latinsky

* pouze každý první pátek v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: vždy půl hodiny před začátkem mše sv. nebo po domluvě s knězem.

Každý první pátek v měsíci probíhá po mši sv. v 7:30 Výstav Nejsvětější Svátosti, zakončen je v 16:30 mši sv. slouženou biskupem.

Pravidelné akce:

P o	15:00 Náboženství pro děti z třetí až páté třídy ZŠ	Č t	9:30-11:30 Setkání maminek
	18:30 Katechumenát		17:30 Příprava na biřmování
Ú t	18:30 Ženská gregoriánská schola, zkouška	P á	19:00 Biblická meditace – rozjímání nad nedělním evangeliem
	18:30 Zkouška chrámového sboru		15:00 Náboženství pro mládež šesté až osmé třídy ZŠ
S t	20:00 Náboženství pro dospělé	S o	8:00 Ranní mše svatá
	9:00 Společenství sv. Jáchyma a Anny, setkání seniorů		18:00 Biblická hodina (výklad knih Mojžíšových)
S t	14:00 Náboženství pro předškolní děti, první a druhou třídu ZŠ	N e	11:00 Dětská bohoslužba při mši svaté (v kapli kostela)
	17:15 Úklid v kostele, jednou za 14 dní		
	19:00 Biblická hodina (výklad knih Mojžíšových)		

Všechny akce probíhají na faře, pokud není uvedeno jinak.

Během prázdnin se nebudou konat biblické hodiny, katechumenát, ani katecheze pro děti a dospělé.